УДК 621.165.62

ВИЗНАЧЕННЯ ТЕПЛОВОГО ТА НАПРУЖЕНО-ДЕФОРМОВАНОГО СТАНУ РОТОРА СЕРЕДНЬОГО ТИСКУ ТУРБІНИ Т-100/120-130 ПІСЛЯ ПОШКОДЖЕННЯ ЛОПАТОК

О. Ю. Черноусенко, д-р техн. наук <u>chernousenko20a@gmail.com</u> ORCID: 0000-0002-1427-8068

В. А. Пешко, канд. техн. наук vapeshko@gmail.com ORCID: 0000-0003-0610-1403

Д. В. Риндюк, канд. техн. наук rel_dv@ukr.net ORCID: 0000-0001-7770-7547

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» 03056, Україна, м. Київ, пр. Берестейський, 37

ДИНАМІКА ТА МІЦНІСТЬ МАШИН

У період ворожих обстрілів енергетичних об'єктів України мають місце аварійні пошкодження робочих лопаток роторів і направляючих апаратів түрбін. Роботи, пов'язані з визначенням теплового й напружено-деформованого станів елементів енергетичного обладнання, які в умовах експлуатації ТЕЦ після її пошкодження мають значний вплив, є досить актуальними. Авторами визначаються тепловий та напружено-деформований стани, які мають місце після пошкодження ротора середнього тиску (РСТ) турбіни Т-100/120-130 енергоблоку ТЕЦ в умовах аварійних пошкоджень. При розрахунковій оцінці теплового й напружено-деформованого станів РСТ, беручи до уваги дані технічного аудиту щодо пошкоджень, створена геометрична модель РСТ, яка враховує всі наявні аварійні пошкодження і зміну конструкції у порівнянні з проєктною. При пусках з холодного стану РСТ турбіни Т-100/120-130 максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 16800 с у зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ дорівнюють $\sigma_i = 127 M\Pi a$, а в зоні осьового отвору — $\sigma_i = 125 M\Pi a$. Максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 18000 с у зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ дорівнюють $\sigma_i = 123 M \Pi a$, а в зоні осьового отвору – $\sigma_i = 125 M\Pi a$ при пусках з неостиглого стану. Максимальні інтенсивності умовних пружних напружень при пусках із гарячого стану РСТ турбіни Т-100/120-130 у момент часу 6400 с (3000 об/хв.) дорівнюють в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ σ_i =201 МПа, а в зоні осьового отвору σ_i =161 МПа. Також значними є інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 7000 с (3000 об/хв.) в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ σ_i =168 МПа і в зоні осьового отвору σ_i =161 МПа.

Ключові слова: теплофікаційна електростанція, парова турбіна, T-100/120-130, циліндр середнього тиску, ротор середнього тиску, потужність, тиск, температура, втрата, парковий ресурс, нестаціонарна теплопровідність, тепловий стан, напруженодеформований стан.

Вступ

Унаслідок ворожих обстрілів енергетичних об'єктів України мають місце аварійні пошкодження робочих лопаток роторів і направляючих апаратів турбін. Роботи, пов'язані з визначенням теплового й напружено-деформованого станів елементів енергетичного обладнання, які мають значний вплив в умовах експлуатації ТЕЦ після її пошкодження, є досить актуальними.

Головними причинами аварійних зупинок парових турбіни можуть також бути вібраційна втома матеріалу лопаток, ерозійне пошкодження тіла лопаток і резонансні проблеми при роботі енергетичного обладнання в змінних режимах [1]. Реальне пошкодження може виникнути у процесі одночасної дії ерозійного пошкодження тіла лопатки від вологи, кавітації та взаємодії між відцентровими силами Коріоліса на поверхні робочої лопатки [2–4].

Попри всі виклики і загрози, нині відбувається інтеграція української енергосистеми до європейської, що, зрозуміло, є складовою стратегічної мети України щодо входження до ЄС. У той саме час на відміну від країн нової хвилі розширення ЄС наша держава мала достатньо потужні й розвине-

Статтю ліцензовано на умовах Ліцензії Creative Commons «Attribution» («Атрибуція») 4.0 Міжнародна. © О. Ю. Черноусенко, В. А. Пешко, Д. В. Риндюк, 2024

ні газо-, нафтотранспортні й електричні мережі, поєднані з транспортними мережами ЄС, що дозволяло їй брати участь у формуванні Європейської енергетичної політики й спільного енергетичного ринку, відігравати важливу роль в енергетичній співпраці країн ЄС.

Тому для продовження строків експлуатації енергоблоків 100 МВт, особливо після аварійних пошкоджень робочих лопаток роторів та направляючих апаратів турбін, необхідно провести оцінку індивідуального ресурсу парової турбіни Т-100/120-130 потужністю 100 МВт енергоблоку ТЕЦ на основі комплексного підходу, що поєднує результат неруйнівного контролю металу з розрахунками на міцність і довготривалість, а також детальне дослідження індивідуальної історії експлуатації кожного енергоблоку [5–6]. На першому етапі слід визначити тепловий і напружено-деформований стани ротора середнього тиску турбіни (РСТ) Т-100/120-130.

Мета роботи

Метою роботи є визначення теплового й напружено-деформованого станів РСТ турбіни T-100/120-130 енергоблоку ТЕЦ для подовження експлуатації в умовах напруженого стану роботи енергосистеми. Для досягнення поставленої мети удосконалено математичну модель теплового й напружено-деформованого стану РСТ парової турбіни після аварійних пошкоджень і проведені відповідні дослідження.

Виклад основного матеріалу

Проведене розрахункове дослідження теплового й напружено-деформованого станів РСТ парової турбіни Т-100/120-130 потужністю 100 МВт енергоблоку ТЕЦ енергосистеми України для встановлення можливості подальшої експлуатації. У процесі досягнення поставленої мети були проведено дослідження з урахуванням наявних ремонтних відновлень енергетичного обладнання за даними технічного аудиту.

Пускові режими енергоблоку ТЕЦ визначають залежно від температури зовнішньої поверхні фланця циліндра високого тиску (ЦВТ) в області паровпуску. Згідно з інструкцією з експлуатації парової турбіни Т-100/120-130 енергоблоку ТЕЦ виокремлюють пуск із холодного стану при температурі металу зовнішньої поверхні фланця ЦВТ в зоні паровпуску $T^{\text{вовн}}_{\phi \pi \text{ ЦВТ}} = 100 - 150 \text{ °C}; пуск$ із неостиглого стану при температурі Т^{вовн}фл ЦВТ=200-240 °С; пуск із гарячого стану при температурі *Т*^{вовн} _{фл ЦВТ}>380 °С.

Графіки пусків з холодного і неостиглого станів по типу неостиглого і гарячого станів взяті окремо для ЦВТ. Графіки побудовані відповідно до даних самописців енергоблоку Т-100/120-130, наданих котлотурбінним цехом і наведених для пуску з холодного стану рис. 1.

При розрахунку теплового стану РСТ під час роботи на пускових режимах вирішується нестаціонарна задача теплопровідності. Це потребує встановлення граничних умов теплообміну І–IV роду, які мають обов'язково відповідати графікам-завданням пуску турбіни Т-100/120-130 з різних теплових станів. Враховувалося також силове навантаження від тиску пари на номінальному і змінних режимах роботи. Коефіцієнти тепловіддачі α обчислювалися по критеріальних залежностях [7, 8]. На інших поверхнях і ребрах моделі граничні умови III роду находилися з використанням лінійної інтерполяції. На поверхні осьової проточки задавалися умови відсутності теплообміну. Для режиму простою турбоагрегату задавалися також умови теплоізоляції по всій проточній частині. Як матеріал РСТ обрано леговану сталь Р2МА (25Х1М1Ф). Теплофізичні й фізико-механічні характеристики сталі Р2МА залежно від температури задавалися виходячи з даних нормативних документів [7, 8].

Результати контролю металу РСТ парової турбіни Т-100/120-130 потужністю 100 МВт енергоблоку ТЕЦ

Неруйнівний контроль проводив структурний підрозділ Лабораторія металів ТЕЦ. За результатами контролю для РСТ парової турбіни Т-100/120-130 потужністю 100 МВт енергоблоку ТЕЦ необхідно зазначити наступне. Лабораторія металів провела візуальний контроль РСТ галтелей дисків, заклепувальних і розвантажувальних отворів, ободів, гребнів, полотнин і лопаток лопаткового апарату РСТ. Виявлено часткове пошкодження стрічкового бандажу пера лопаток (надриви, ознаки зачіпання) в робочих лопатках 17-го ступеня. У робочих лопатках 18-го ступеня виявлено часткову відсутність стрічкового бандажу пера лопаток (20%), ознаки зачіпання стрічкового бандажу, а в робочих лопатках 19го ступеня – часткову відсутність стрічкового бандажу пера лопаток (50%), у верхній частині пера поодиноких лопаток механічні забоїни з максимальними розмірами довжина – ширина (25×25 мм). Також виявлено часткове пошкодження стрічкового бандажу пера лопаток (затирання, ознаки зачіпання) в робочих лопатках 20-го ступеня. Наявні механічна деформація окрайка пера лопаток, зміна їх форми (100%); сліди зачіпання й затирання торцевої частини лопаток у робочих лопатках 21–23-го ступенів. Корозійних пошкоджень, ознак зачіпання і механічних пошкоджень та інших відхилень від вимог нормативних документів не знайдено на робочих лопатках 10–16-го ступенів.

Зовнішня поверхня елементів РСТ схильна до рівномірної газової корозії і покрита окалиною, що щільно зчеплена з основним металом. Ознак корозійних язвин, слідів ерозійного зношення, слідів зачіпань і механічних пошкоджень, слідів електричної корозії на поверхні елементів РСТ не виявлено. За результатами візуального контролю лопаткового апарату 17–23-го ступенів РСТ парової турбіни Т-100/120-130 енергоблоку ТЕЦ виявлені дефекти, які не відповідають нормативним документам.

Лабораторія металів виконала кольорову дефектоскопію проникаючими речовинами РСТ парової турбіни Т-100/120-130. Контролювалися робочі лопатки 10–23-го ступенів (вихідна кромка пера лопатки) в доступних місцях. На вихідних кромках пера лопатки РСТ 10–19-го та 21–23-го ступенів дефектів, що перевищують допустимі норми нормативних документів, не виявлено. На вихідних кромках пера лопатки РСТ 20-го ступеня виявлені тріщини довжиною 20 мм та 15 мм. Контролювалися РСТ і диски 18–23-го ступенів (полотна із заклепувальними й розвантажувальними отворами, галтелі дисків, гребні й бандаж покривний 10–16-го ступенів, дефектів не виявлено.

При розрахунковій оцінці теплового й напружено-деформованого стану РСТ, беручи до уваги дані технічного аудиту, створена геометрична модель РСТ. Для конструктивно-складного РСТ геометрична модель виконана у тривимірній постановці, зважаючи на головні конструктивні елементи, на основі паспортного креслення турбіни T-100/120-130 (рис. 2) з урахуванням технологічних вибірок матеріалу елементів обладнання, які утворилися при механічній обробці тріщин, розтріскувань і промоїн на поверхнях роторів. Технологічні вибірки матеріалу елементів обладнання отримані з експериментальних даних візуального контролю і магнітопорошкової діагностики, наданих експлуатуючими організаціями і лабораторією металу електричної станції. Зміна проєктної конструкції основних високотемпературних елементів парової турбіни на реальну конструкцію згідно з ремонтно-відновлювальними роботами, які проводилися за період експлуатації, зумовить і відповідні зміни теплового, напружено-деформованого станів високотемпературних елементів парової турбіни і впливатиме на загальний строк експлуатації. При цьому такий вплив буде не завжди направлений в бік погіршення індивідуального ресурсу. Так, проточка канавок роторів із метою видалення тріщин зі збільшенням розмірів канавок викликає зменшення рівня напружень і збільшення ресурсу обладнання. Геометрична модель РСТ представлена на рис. 2. для частини ротора від осі вкладишу переднього підшипника до диску 14-го ступеня тиску.

DYNAMICS AND STRENGTH OF MACHINES

Розрахункова модель РСТ у тривимірній постановці (рис. 3) була дискретизована на 4–5 мільйонів скінченних елементів зі згущенням сітки в радіальному напрямку та, особливо, в зонах, що є концентраторами напружень. До таких віднесено кореневі зони теплових канавок ущільнень, придискові кільцеві канавки ротора тощо. Сітка скінченних елементів згущується до вершини канавок за законом геометричної прогресії, коли кожен ближчий до вершини канавки скінченний елемент є меншим за попередній в 1,4 рази. Розмір найменшого елемента у вершинах вибірок тріщини складає 0,2 мм.

Дослідження теплового й напружено-деформованого станів РСТ парових турбін ТЕЦ

Розрахункова оцінка теплового й напружено-деформованого станів РСТ містить рівняння нестаціонарної теплопровідності з граничними умовами теплообміну на поверхнях ротора згідно з розробленим програмним комплексом [1].

Запропоновано спосіб вирішення за допомогою програмних комплексів Solidworks крайової задачі нестаціонарної теплопровідності із задаванням граничних умов теплообміну на поверхнях РСТ на базі створених геометричних 3-D моделей. Граничні умови відповідали експлуатаційним режимам по типу пусків із холодного, гарячого і неостиглого станів, а також стаціонарного режиму роботи.

Характерні точки для РСТ, в яких задавали граничні умови згідно з рекомендаціями нормативних документів [7, 8], наведені на рис. 4.

При завданні граничних умов теплообміну враховувалися схеми витоків пари в ущільненнях, реальні графіки пусків із різних теплових станів (холодного, гарячого й неостиглого).

Рівняння нестаціонарної теплопровідності має вигляд [7, 8]

div[
$$\lambda(T) \cdot \operatorname{grad}(T)$$
] = $c(T) \cdot \gamma(T) \cdot \frac{\partial T}{\partial \tau}$,

де λ , c, γ – функції температури і координати при початковій умові $T_0 = T(x, y, z, 0) = f_0(x, y, z)$ і граничних умовах І–IV роду.

Граничні умови І–IV роду мають вигляд:

При визначенні граничних умов теплообміну РСТ необхідно мати інформацію стосовно його характерних розмірів і виконати детальний розрахунок проточної частини на номінальному режимі експлуатації. У ході детального розрахунку відсіку визначають основні термодинамічні параметри пари (тиск, температура, питомий об'єм), перепади ентальпій, величини втрат і значення швидкостей на середньому перерізі для соплових і робочих лопаток кожного досліджуваного ступеня. При нестаціонарних режимах роботи використовується розрахункова оцінка наведених вище параметрів пари для витрат, що відповідають пусковим графікам енергоблоку ТЕЦ (рис. 1).

Після визначення основних параметрів пари на номінальному і змінних режимах експлуатації визначали граничні умови згідно з нормативним документом [7, 8].

Застосовувалися наступні критеріальні рівняння:

- від пари до міжлопаткових поверхонь РСТ

$$Nu = 0,206 \cdot \operatorname{Re}^{0,66} \cdot s_r^{-0,58};$$

$$s_r = \frac{\sin\beta_1}{\sin\beta_2} \sqrt{\frac{2b_0}{\bar{t} \cdot l \cdot \sin(\beta_1 + \beta_2) \cdot \cos^2\left(\frac{\beta_1 - \beta_2}{2}\right)}}.$$

Для визначення критеріїв подібності Рейнольдса та Прандтля використано довжину поверхні у напрямку лопатки. При цьому швидкість є середньоарифметичним значенням відносної швидкості на вході й виході з робочої лопатки, а температура – середньоарифметичною температурою середовища на вході і виході з робочої лопатки;

– рівняння подібності для дисків ступенів ротора, що обертаються у великому об'ємі

$$Nu = 0.0197 \cdot (n+2.6)^{0.2} \cdot \mathrm{Re}^{0.8} \cdot \mathrm{Pr}^{0.6},$$

де n – показник степені в рівнянні зміни температурного напору по радіусу диску

$$t_{\rm ct} - t_{\rm cp} = c \cdot r^n$$

– для дисків ступенів ротора, що обертаються в кожуху між сусідніми діафрагмами

$$Nu = 0.0256 \cdot (1 - z_{\varphi})^{0.75} \cdot \operatorname{Re}^{0.75} \cdot \operatorname{Pr}^{0.6} \cdot \left(\frac{s}{r}\right)^{0.25};$$

– для ділянок ротора з прямоточними ущільненнями, рівняння конвективного теплообміну

$$\begin{cases} Nu = \frac{0,256 \cdot \text{Re}^{0,6} \cdot \text{Pr}^{0,43}}{\left(\frac{s}{\delta}\right)^{0,085} \cdot \left(\frac{h}{\delta}\right)^{0,075}}, \text{ при Re} = 2,4 \cdot 10^2 \dots 8,7 \cdot 10^3 \\ Nu = \frac{0,0454 \cdot \text{Re}^{0,8} \cdot \text{Pr}^{0,43}}{\left(\frac{s}{\delta}\right)^{0,1} \cdot \left(\frac{h}{\delta}\right)^{0,1}}, \text{ при Re} = 8,7 \cdot 10^3 \dots 1,7 \cdot 10^5 \end{cases},$$

де *s* – крок між гребнями ущільнень; *h* – відстань між поверхнею ротора і корпусу циліндру; δ – зазор між поверхнею ротора та гребнями ущільнень;

– для ступінчатих ущільнень

$$\begin{cases} Nu = 2,04 \cdot \operatorname{Re}^{0.5} \cdot \left(\frac{h}{\delta}\right)^{-0.56} \cdot \operatorname{Pr}^{0.43}, \text{ при } \operatorname{Re} \le 1 \cdot 10^4 \\ Nu = 0,476 \cdot \operatorname{Re}^{0.7} \cdot \left(\frac{h}{\delta}\right)^{-0.56} \cdot \operatorname{Pr}^{0.43}, \text{ при } 6 \cdot 10^3 < \operatorname{Re} < 1,2 \cdot 10^5 \end{cases};$$

– для діафрагмових і проміжних ущільнень із прямоточними, або ступінчатими лабіринтами

$$Nu = \frac{0.052}{k} \cdot \operatorname{Re}^{0.9} \cdot \left(\frac{\delta}{h}\right)^{0.7} \cdot \operatorname{Pr}^{0.43}, \text{ при } 3.5 \cdot 10^3 < \operatorname{Re} < 2.5 \cdot 10^4,$$

ISSN 2709-2984. Проблеми машинобудування. 2024. Т. 27. № 2

де z – кількість гребнів ущільнень; p_1 , p_2 – повний тиск перед лабіринтом і за ним; k – коефіцієнт витрати для даного типу ущільнення, що визначається за рівнянням

$$k = \frac{G}{f\sqrt{\frac{g(p_1^2 - p_2^2)}{z \cdot R \cdot T}}}$$

– для поверхонь валу ротора, що контактують із повітрям

$$Nu = 0.11 \cdot (0.5 \cdot \text{Re}^2 + Gr)^{0.33};$$

– для частини поверхні ротора, що знаходиться в підшипниках

$$Nu = 6 \cdot (\operatorname{Re}_{M} \cdot \operatorname{Pr}_{M})^{0,23} \cdot \frac{d_{\mathrm{III}}}{l_{\mathrm{III}}},$$

де $d_{\rm m}$ – діаметр шийки валу ротора; $l_{\rm m}$ – довжина поверхні шийки валу ротора, що омивається маслом. Таким чином, на теплообмінних поверхнях РСТ турбіни Т-100/120-130 задавалися граничні

умови III роду з використанням гіперболічної інтерполяції, а на поверхні осьового каналу – граничні умови II роду. Враховувалися схеми витоків пари в проточній частині й в ущільненнях, а також реальні графіки роботи за типових експлуатаційних режимів, а саме стаціонарного й пусків з холодного, неостиглого і гарячого станів.

Напружено-деформований стан РСТ оцінювався у пружно-пластичній постановці з використанням скінчено-елементного методу дискретизації розрахункової області. Бралися до уваги основні типи напружень, а саме температурні, нерівномірність температурних полів, напруження від тиску й відцентрові сили [7, 8]. Математична модель включала:

- рівняння рівноваги в тензометричній формі

$$\{\sigma_i\}_i + \rho X_i = 0; i, j=1, 2, 3; p_i = f(x, y, z, 0),$$

де $\{\sigma_i\}_j$ – нормальні та дотичні напруження в елементах РСТ; X_i – масова сила, що діє в елементах ротора (відцентрова сила, сила тяжіння, реакції опор тощо); p_i – зовнішнє розподілене навантаження; ρ_i – густина сталі турбіни.

- рівняння сумісності деформацій і закону пружності в матричній формі

$$\{\varepsilon_{ij}\} = [a]\{\sigma_{ij}\} + \{\beta \cdot \Delta T\},\$$

де $\{\varepsilon_{ij}\}$ – вектор деформацій; [a] – матриця коефіцієнтів пружності; $\{\sigma_{ij}\}$ – вектор напружень; $\{\beta \cdot \Delta T\}$ – вектор температурних деформацій; β – коефіцієнт об'ємного розширення; ΔT – зміна температури елементів РСТ протягом експлуатації.

Обговорення результатів

Числове дослідження теплового і напружено-деформованого стану РСТ турбіни Т-100/120-130 виконано для найбільш типових експлуатаційних режимів роботи, а саме: номінального теплофікаційного при електричній потужності 100 МВт, пусків з холодного, неостиглого й гарячого станів металу. Температура металу дисків 10–14-го ступенів зменшується від 356 С до 254 С (рис. 5, а). Температура сегментів ущільнень ротора зменшується з 334 С до 133 С. Отримані дані щодо розподілу температур, а також нерівномірності температурних полів при вирішенні задачі напружено-деформованого стану є початковими. Додатково беруться до уваги зусилля від тиску парового середовища, відцентрові сили, реакції опор, зосереджені маси робочого лопаткового апарату тощо. Змінні режими експлуатації представлені у нестаціонарній постановці з урахуванням нерівномірності температурних полів у часі, яка зображена у вигляді динаміки зміни градієнта температур для найбільш характерних областей [9, 10].

Визначений напружено-деформований стан свідчить, що для проєктної конструкції при роботі на номінальних параметрах пари найвищі напруження $\sigma_i=147,1$ МПа спостерігаються в галтельному округленні диску 10-го ступеня з боку диску 11-го ступеня (рис. 5, б). Висока інтенсивність напружень у даній області пов'язана з різким перепадом мас валу в області кінцевих ущільнень (зліва) і в області діафрагмових ущільнень після диску (справа). Аналогічні великі інтенсивності напруження $\sigma_i=118$ МПа помітні в області осьового отвору РСТ під 10-тим ступенем тиску.

ДИНАМІКА ТА МІЦНІСТЬ МАШИН

Слід відмітити, що для пускових режимів роботи енергетичного обладнання значний інтерес становить інформація про нерівномірність температурних полів у вигляді нестаціонарних градієнтів температур. У РСТ обрано шість характерних областей дослідження (рис. 6): 1 – осьовий отвір ротора в області 1-го ступеня тиску; 2 – канавки перед другою обоймою передніх кінцевих ущільнень; 3 – канавки перешої обойми передніх кінцевих ущільнень; 4 – галтель за 1-м ступенем; 5 – діафрагмове ущільнення за 3-м ступенем; 6 – розвантажувальний отвір диску 5-го ступеня.

На рис. 7 представлено динаміку зміни градієнтів температур і температури металу протягом пуску з холодного стану в характерних областях дослідження РСТ турбіни Т-100/120-130.

При пусках із холодного стану для РСТ градієнти температур найбільш значні в моменти часу 16800 с і 228000 с (рис. 7, а), при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні третьої канавки діафрагмових ущільнень за третім ступенем ЦСТ. Саме в ці моменти часу значення інтенсивності напружень досягають найбільших значень, що вказує на домінуючий вплив температурних напружень на загальний напружено-деформований стан РСТ.

При пусках із холодного стану для РСТ тепловий стан досягає 330 °С у зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні осьового отвору дорівнює 300 °С в момент часу 228000 с (рис. 7, б). Тепловий стан для РСТ досягає 250 °С в зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні обойми діафрагмових ущільнень дорівнює за третім ступенем 185 °С в момент часу 16800 с.

Рис. /. Динаміка зміни граоїєнтів температур (а) і температури (о) в характерних ооластях оосліоження РСТ турбіни Т-100/120-130 при пуску з холодного стану металу

На рис. 8 представлено динаміку зміни градієнтів температур і температури металу протягом пуску з гарячого стану в характерних областях дослідження РСТ турбіни Т-100/120-130.

DYNAMICS AND STRENGTH OF MACHINES

При пусках з гарячого стану для РСТ градієнти температур найбільш значні в моменти часу 6400 с і 7000 с (рис. 8, а), при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні передніх кінцевих ущільнень і першої канавки діафрагмових ущільнень за першим ступенем ЦСТ.

Тепловий стан при пусках із гарячого стану для РСТ досягає 360 °С в зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні осьового отвору дорівнює 320 °С в момент часу 14400 с (рис. 8, б). Тепловий стан для РСТ досягає 300 °С в зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні обойми діафрагмових ущільнень дорівнює за третім ступенем 280 °С в момент часу 7000 с.

РСТ турбіни Т-100/120-130 при пуску з гарячого стану металу

При пусках із холодного стану для РСТ турбіни T-100/120-130 максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 16800 с дорівнюють в зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем ЦСТ σ_i =127 МПа, а в зоні осьового отвору – σ_i =125 МПа (рис. 9, б). Також значними є інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 22800 с в зоні канавки ущільнень за першим нерегульованим ступенем ЦСТ σ_i =123 МПа, а в зоні осьового отвору σ_i =120 МПа.

При пусках з гарячого стану для РСТ турбіни Т-100/120-130 максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 6400 с (3000 об/хв) дорівнюють в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ σ_i =201 МПа, а в зоні осьового отвору – σ_i =161 МПа (рис. 10, б). Також значними є інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 7000 с (3000 об/хв) в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ σ_i =168 МПа, а в зоні осьового отвору σ_i =161 МПа.

ДИНАМІКА ТА МІЦНІСТЬ МАШИН

На рис. 11 представлено динаміку зміни градієнтів температур і температури металу протягом пуску з неостиглого стану в характерних областях дослідження РСТ турбіни Т-100/120-130.

При пусках із неостиглого стану для РСТ градієнти температур найбільш значні в моменти часу 14100 с і 18000 с (рис. 11, а), при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні передніх кінцевих ущільнень і першої канавки діафрагмових ущільнень за першим ступенем ЦСТ.

Тепловий стан при пусках із неостиглого стану для РСТ досягає 340 °С в зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні осьового отвору дорівнює 295 °С в момент часу 18000 с (рис. 11, б). Тепловий стан для РСТ досягає 260 °С в зоні першого нерегульованого ступеня, а в зоні обойми діафрагмових ущільнень дорівнює за третім ступенем 235 °С в момент часу 14100 с.

Значними є інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 14100 с в зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ σ_i =115 МПа, а в зоні осьового отвору σ_i =110 МПа при пусках із неостиглого стану.

Рис. 11. Динаміка зміни градієнтів температур (а) і температури (б) у характерних областях дослідження РСТ турбіни Т-100/120-130 при пуску з неостиглого стану металу

Максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 18000 с дорівнюють в зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ σ_i =123 МПа, а в зоні осьового отвору σ_i =125 МПа (рис. 12, б).

Аналізуючи напружено-деформований стан РСТ турбіни Т-100/120-130, слід зазначити, що максимальні інтенсивності умовних пружних напружень мають місце при пусках із гарячого стану в момент часу 7000 с (3000 об/хв) в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ і дорівнюють 168 МПа, в зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ складають 201 МПа, а також в зоні осьового отвору інтенсивності умовних пружних напружень сягають 161 МПа.

Висновки

1. При дослідженні теплового стану РСТ турбіни Т-100/120-130 при експлуатації на номінальних параметрах пари установлено, що для проєктної конструкції при роботі на номінальних параметрах пари найвищі напруження σ_i=147,1 МПа спостерігаються в галтельному округленні диску 10-го ступеня з боку диску 11-го ступеня. Висока інтенсивність напружень у даній області пов'язана з різким перепадом мас валу в області кінцевих ущільнень і в області діафрагмових ущільнень після диску. Аналогічні значні інтенсивності напруження σ_i=118 МПа помітні в області осьового отвору РСТ під 10-тим ступенем тиску.

2. При пусках із холодного стану для РСТ градієнти температур найбільш значні в моменти часу 16800 с і 228000 с, при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні третьої канавки діафрагмових ущільнень за третім ступенем РСТ. При пусках із неостиглого стану градієнти температур суттєво більші в моменти часу 14100 с і 18000 с, при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні передніх кінцевих ущільнень і першої канавки діафрагмових ущільнень за першим ступенем РСТ.

При пусках із гарячого стану градієнти температур мають місце в моменти часу 6400 с і 7000 с, при цьому максимум градієнту температур виникає в зоні передніх кінцевих ущільнень та першої канавки діафрагмових ущільнень за першим ступенем РСТ. Саме в ці моменти часу значення інтенсивності напружень досягають найбільших значень, що вказує на домінуючий вплив температурних напружень на загальний напружено-деформований стан РСТ.

3. Максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 18000 с дорівнюють у зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ 123 МПа, а в зоні осьового отвору 125 МПа – при пусках із неостиглого стану. При пусках із холодного стану РСТ турбіни Т-100/120-130 максимальні інтенсивності умовних пружних напружень у момент часу 16800 с дорівнюють у зоні канавки ущільнень за третім нерегульованим ступенем РСТ 127 МПа, а в зоні осьового отвору 125 МПа. Найбільші інтенсивності умовних пружних напружень виникають при пусках із гарячого стану РСТ турбіни Т-100/120-130 у момент часу 6400 с (3000 об/хв) і дорівнюють у зоні першого нерегульованого ступеня в канавці ущільнень за ступенем РСТ 201 МПа, а в зоні осьового отвору σ,=161 МПа.

4. Для підвищення надійності елементів турбіни, зменшення теплових навантажень і поліпшення умов експлуатації рекомендується провести модернізацію системи контролю основних параметрів турбіни з реєстрацією параметрів, що впливають на надійність і ресурс турбіни; дотримуватися графіків-завдань заводу-виготовлювача; впровадити системи контролю й технічної діагностики теплового і напружено-деформованого стану РСТ турбіни T-100/120-130 в реальному часі.

Література

1. Черноусенко О. Ю., Риндюк Д. В., Пешко В. А. Оцінка залишкового ресурсу та подовження експлуатації парових турбін великої потужності (частина 3): монографія для науковців та докторів філософії за спеціальністю 144 «Теплоенергетика». Київ: НТУУ «КПІ імені Ігоря Сікорського», 2020. 297 с.

- Mazur Z., Hernandez-Rossette A., Garcia-Illesoas R. L-0 blades failure Investigation of a 110 MW geothermal turbine. Proceedings of ASME 2006 Power Conference (May 2–4, 2006, Atlanta, Georgia, USA). 2006. P. 281– 289. https://doi.org/10.1115/POWER2006-88024.
- Suzuki T., Matsuura T., Sakuma A., Kodama H., Takagi K., Curtis A. Recent upgrading and life extension technologies for existing steam turbines. Proceedings of ASME 2005 Power Conference (April 5–7, 2005, Chicago, Illinois, USA). 2005. P. 577–582. <u>https://doi.org/10.1115/PWR2005-50342</u>.
- 4. Sanders W. P. Turbine steam path engineering for operations and maintenance staff. Canada, Toronto: Turbo-Technic Services Inc., 1988.
- Chernousenko O., Usatyi O., Peshko V., Bovsunovsky A. Research of the possibility of operating a NPP turbine without a stage of damaged blades. In: Ball A. D., Ouyang H., Sinha J. K., Wang Z. (eds) Proceedings of the UNIfied Conference of DAMAS, IncoME and TEPEN Conferences (UNIfied 2023). TEPEN IncoME-V DAMAS 2023. Mechanisms and Machine Science. 2024. Vol. 152. Springer, Cham. <u>https://doi.org/10.1007/978-3-031-49421-5_6</u>.
- Chernousenko O., Butovsky L., Rindyuk D., Granovska O., Moroz O. Analysis of residual operational resource of high-temperature elements in power and industrial equipment. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies – Energy-saving technologies and equipment.* 2017. Vol. 1. No. 8 (85). P. 20–26. http://dx.doi.org/10.15587/1729-4061.2017.92459.
- СОУ-Н МПЕ 40.17.401:2021. Контроль металу і продовження терміну експлуатації основних елементів котлів, турбін і трубопроводів теплових електростанцій. Типова інструкція. Офіц. вид. Київ: ГРІФРЕ: Міністерство палива та енергетики України, 2021. 214 с.
- Визначення розрахункового ресурсу та оцінка живучості роторів і корпусних деталей турбін. Методичні вказівки: СОУ- Н МЕВ 40.1–21677681– 52:2011 / М. Г. Шульженко, П. П. Гонтаровський, Ю. І. Матюхін, І. І. Мележик, О. В. Пожидаєв. Київ: ОЕП «ГРІФРЕ»: М-во енергетики та вугільної пром-сті України, 2011. 42 с.
- Chernousenko O. Yu., Peshko V. A., Usatyi O. P. Changes in the thermal and stress-strain state of the HPC rotor of a powerful NPP turbine after the blades damage. *Journal of Mechanical Engineering – Problemy Mashynobuduvannia*. 2023. Vol. 26. No. 3. P. 15–27. <u>https://doi.org/10.15407/pmach2023.03.015</u>.
- Chernousenko O. Yu., Peshko V. A. Assessment of resource parameters of the extended operation high-pressure rotor of the K-1000-60/3000 turbine. *Journal of Mechanical Engineering – Problemy Mashynobuduvannia*. 2019. Vol. 22. No. 4. P. 41–47. <u>https://doi.org/10.15407/pmach2019.04.041</u>.

Надійшла до редакції 25.01.2024